

πρωταγωνιστούντα πρόσωπα υπεκριθήσαν τὸ μὲν τοῦ Μαστρο-Μανώλη ὁ Sonnen-thal, τὸ δὲ τῆς Ἰωαννέτας ἡ κ. Wolter, τὰ δ' ἄλλα πρόσωπα υπεκριθήσαν ἐπίσης καλλιτέχναι πρώτης δυνάμεως. Μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα ἡ κριτικὴ οὐχὶ εὖνους τῷ ἔργῳ τῆς χαριέσσης ποιητρίας ὑπῆρξεν, ἱκανὴς ἀποδείξασα ἐλλείψεις ἐν τῷ δράματι. Τὸ δίκαιον δὲ τῆς κριτικῆς φαίνεται ὑπεστήριξε καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πρώτῃ δημοσίᾳ διδασκαλίᾳ τοῦ ἔργου, κατ' ἐπα-νάληψιν συρῆξαν τοὺς ἡθοποιούς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΓΙΑΛΛΙΝΑ

Κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου ἀνελθόντα τηλε-γραφήματα ἡ ἐκθεσίς τῶν ὑδατογραφῶν τοῦ ἐξόχου Κερκυραίου ζωγράφου Γιαλλινᾶ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὴν ἐκθεσὶν ἐνεκαίνισαν οἱ πρίγκιπες τῆς Οὐαλλίας, οἵτινες ἠγόρασαν τέσσαρας ἐκ τῶν εἰκόνων του. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πρίγκιπων ἠκολούθησε τὸ ἄνθος τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, ἐντὸς δὲ τῶν δύο πρώτων ὥρων ἐπωλήθησαν πολλαὶ εἰκόνες, ὧν ἡ ἀξία ἀνῆλθεν εἰς ἑκατοντάδας ἀγγλικῶν λίρῶν.

Αἱ ἀγγλικάι ἐφημερίδες ἐπιδαψιλεύου-σιν ἐπαίνους εἰς τὸν Ἕλληνα ζωγράφον, ὅστις ἐν τῇ πρωτεύσῃ τῆς Ἀγγλίας ἐκλή-θη ὑπὸ τῆς δουκίσσης τοῦ Ὀλμυταν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς ἐτέθη ἡ ἐκ-θεσίς του. Μεθ' ὑπερφημίας ἀναγράφο-μεν τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ Ἕλληνος ζωγράφου, ὅστις ἐν τῇ μεγάλῃ πρωτεύου-σῃ τιμᾷ τὴν ἑλληνικὴν τέχνην καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἐπιτυχία ὑδρογραφῶν ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν εἶναι εὐχερὴς, ὅπως ἀλ-λαχοῦ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καλλιτεργεῖται ὁ κλάδος οὗτος τῆς ζωγραφικῆς καὶ πλεό-τερον ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην πόλιν τῆς Εὐ-ρώπης καὶ ἐν αὐτῇ ἐργάζονται οἱ ἐξοχώ-τεροι ὑδρογράφοι τοῦ κόσμου· ὥστε ἡ ἐ-πιτυχία τοῦ κ. Γιαλλινᾶ ἐν τῷ καλλιτε-χνικῷ τοῦτ' κέντρῳ δικαιοὶ πληρέστατα τὴν γνώμην περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ Ἕλληνος καλλιτέχνου, ὅστις ἐν μεγίστῃ ἀκριθείᾳ καὶ αὐθιμίᾳ ἀναπαριστᾷ τὰ ποιητικώτερα τόπια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀ-ποδίδει τὴν γλυκύτητα τῶν χρωμάτων τοῦ Ἕλλην. οὐρανοῦ.

Ἡ πρόδοος ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ κ. Γιαλλινᾶ εἶναι ὄντως ἀξία πολλῆς παρατηρήσεως. Ἐν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις ἔργοις διεκρίνε-το τοῦ μέλλοντος ἐξόχου καλλιτέχνου ἡ ἰδιοφυΐα. Τότε μόλις ἠγόραζον οἱ Ἀθη-ναῖοι ἀντὶ ὀλίγων δραχμῶν τὰ καλλιτε-χνήματά του, καὶ ἐδυσφόρουν μάλιστα διὰ τὸ ὑπερβολικὸν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ νεαροῦ ζωγράφου. Σήμερον ὅμως τὰ ἔρ-γα του κοσμοῦν τὰς αἰθούσας τῶν ἀνα-κτόρων τῆς αὐτοκρατείας τῆς Αὐστρίας, τῆς βασιλείας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μ. δου-κίσσης Ἀλεξάνδρας, τῶν πρίγκιπων τῆς Οὐαλλίας καὶ τῆς δουκίσσης Ἀλβανυ.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΥΡΙΩΝ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἡμετέρα πόλις εἶχε τὸ εὐτύ-χημα νὰ περιελθῇ ἐν αὐτῇ ἓνα μαργαρίτην, τὴν

καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἢ κατήρισε καὶ διοργάνωσεν ὁ εἰδικώτατος εἰς ταῦ-τα καταστάς κ. Ἀλέξ. Φιλαδελφεύς, λογογράφος καὶ καλλιτέχνης. Μετὰ τοῦ κ. Φιλαδελφεῦς ὅστις ἔσχε καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λαμπρᾶς ταύτης ιδέας συνειργάσθη καὶ ἐκθύμως συνέπραξεν ἡ κυρία Καλλι-ρόη Παρρὲν καὶ διευθύντρια τῆς Ἀ' ἡμεριδὸς τῶν Κυριῶν ἐν τοῖς γραφεῖσι τῆς ὁποίας ἐγένετο καὶ ἡ ἔκθεσις. Περὶ τὰς 90 ἔκθεσις ἀπασαὶ Ἑλληνί-δες πλὴν τεσσάρων ἢ πέντε ξένων, ἐπλημύρουν τοὺς τοίχους τῶν δύο αἰθουσῶν μετὰ τὰ χειροτεχνήματα τὰς ζωγραφίας τὰ ἀνάγλυπτα τὰς ἐνυφάντους γρα-φὰς τὰ πτυκτὰ πλαίσια καὶ τὰ ἐκ ναστογράφου καὶ γουταπέρκας κομφοτεχνήματα αὐτῶν. Καὶ ἦτο μιά ποιήσις, ἄρωμα, πνοὴ ζεφύρειος αὔρας, ὠκεανία, ἡ ἀ-ναπεμπομένη πνοὴ ἐκ τῶν δημιουργημάτων ἐκείνων ἀτῖνα ἐπιτοτέχνησαν χεῖρες τόσον ἀδραῖ, δάκτυλοι τό-σον πλαστικοὶ καὶ τόσον λεπτοί. Ταῦτα δὲ πάντα κατέταξε ἐξήρτησε διεκόσμησε μετὰ μοναδικῆς φιλο-καλίας καὶ ἀγάπης ὁ κ. Φιλαδελφεύς ὅστις συνέταξε καὶ πλήρη κατάλογον τῶν διαφορῶν ἐκθεμάτων. Ὁ αὗτο μακρὸν ἔργον νὰ καταριθμῇ τις τὸ πλῆθος τῶν καλῶν ἔργων. Ὁ ἀπὸ περιορισμὸν μόνον εἰς ὀνόματα χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν ἐκθεσιν ἵνα ἔχωσι ἑναυλα τὰ ὀνόματα τῶν δεσπ. Φανῆς Βάφα, Ἐμπίδοκλέους, Ζυμβρακάκη, Γούδα, Ἀρονσον, Ραυμόνδου, Σκούφου, Βολανάκη, Ζω-γράφου, Ἐμπερίκου, Βουγιούκα, Δραγούμη, Σο-λωμοῦ καὶ τὰ τῶν κυριῶν Ἀμοιραδάκη, Κινδῶν, Καμπούρογλου, Παπαγεωργίου, Ἀδραμιώτου, Θω-μοπούλου, Γιαλλοῦση. Ἡ ἔκθεσις διήρκεσεν ὅκτω ἡμέρας, ἐκρίθησαν δὲ τὰ ἔργα ὑπὸ δύο ἐπιτροπῶν καὶ ἀπενεμήθησαν πολλὰ μετάλλια. Πλήθος κό-σμου καθ' ἑκάστην μέχρι ἀποπνεύμαθ' ἀνυψοῦτο ἐν τῇ μικρᾷ καλλιτεχνικῇ ἔκθεσιν, ἥτις πέπρωται νὰ καταστῇ ἡ ἀρετήρια λαμπρὰ καλλιτεχνικῆς δρά-σεως καὶ μορφώσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ διότι ὅπου ἡ μήτηρ εἶνε καλλιτέχνης καὶ φιλόμουσος· ἐκεῖ καὶ τὰ τέκνα, οἱ μέλλοντες πολῖται, εἶνε καὶ αὐτὰ φιλόμουσα, καλλιτεχνικά καὶ πολιτισμένα.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ ἐφετεινὸν Ζωγράφεον χιλιόδραχμον βραβεῖον τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλ-ληνικῶν γραμμάτων ἐν Γαλλίᾳ ἔλαβεν κατὰ τὸ ἡμι-σὺ ὁ παρ' ἡμῖν εἰδικὸς περὶ τὴν παλαιογραφίαν κ. Ἰωάννης Σακκελιῶν διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα κατάλογον τῆς Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης.

Ἐκ Παρίσιος ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ Ἀλε-ξάνδρου Ἐδ. Becquerel, τοῦ γνωστοτάτου ἐπι-στήμονος καὶ μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστη-μῶν. Γεννηθεὶς τῷ 1820 ἐν Παρίσις, ἐνησχολή-θη πάντοτε εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καθόλου. Τῷ 1878 διεδέχθη τὸν πατέρα του ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς φυ-σικῆς ἱστορίας τοῦ Μουσείου. Μέλος τῆς Ἀκαδη-μίας τῶν ἐπιστημῶν ἐξελέγη τῷ 1863 ἐν τῷ τμήμα-τι τῆς γενικῆς φυσικῆς, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Des-pretz. Εἰς αὐτὸν ὀφείλονται πλὴν ἄλλων ἐπιστη-μονικῶν ἐργασιῶν σπουδαία μελέται περὶ τοῦ ἡλια-κοῦ φάσματος, καὶ γενικώτερον ἐπὶ πλείστων θεμά-των τῆς πειραματικῆς φυσικῆς.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀδελφῆς Καρόλου τοῦ Με-γάλου «Ἀδας», τὸ χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον καὶ διὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ κοσμηματογραφῶν κε-κοσμημένον, τὸ ἀποτελοῦν καθ' ἑαυτὸ πολύτιμον ἱ-στορικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν κειμήλιον καὶ τοῦτο εἶ-νεκα ἐν θριάμβῳ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν εἰ 1794 εἰς Παρίσιος ἀποκομίσθη ἐκ Τριέρης, ὅπου ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνάτου αἰῶνος διετηρεῖτο ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Μαξιμίνου, εἰτα δὲ ὑπὸ τῶν συμμάχων

νάλιν ἀποδοθὲν ὅπου ἐδωρήσατο αὐτὸ ἡ εὐσεβὴς Ἀδὰ, ὁ περιλάλητος «Κῶδις τῆς Ἀδὰς ἐν Τριέρῃ», εὐρίσκεται πρὸ τινος ἐν πανομοιότυποις καὶ λαμπρῶς περιγεγραμμένον ἐν τῇ Ἑθνικῇ ἡμῶν βιβλιοθήκῃ. Ἡ «Ἱστορία τῆς ἱστορίας τῶν Παραρρηνίων χωρῶν» δι' ἀδραῖς δαπάνης καὶ διὰ συνεργασίας πολλῶν λο-γίων, καλλιτεχνῶν καὶ παλαιογράφων, ἐξέδωκε μέ-γαν καὶ πολυτελῆ τόμον ἐπιγραφόμενον αὐτὸ ἐν Τριέρῃ κῶδις τῆς Ἀδὰς, ὅπως καταστήσῃ καὶ εἰς ἄλλους προσιτὸν τὸν ἀληθὲς τοῦτον θησαυρὸν τῆς ἐν Εὐρώ-πῃ γραφικῆς τέχνης κατὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χρι-στιανισμοῦ καὶ τὴν πρώτῃν διάδοσιν τῶν γραμμάτων κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ὑπὸ Καρόλου τοῦ Μεγάλου.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ Πιέρ-Λοτι, ὡς διαδόχου τοῦ Ὀκταβίου Φεγίε, τοῦ συγγραφέως τοῦ «Κυρίου Δε Καμῶν», τοῦ «Ἡμερολογίου Ἀπόρου Νέου», καὶ τῶν ἄλλων φανταστικῶν μυθιστορημάτων, γνω-στῶν καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν. Ὁ Λοτι κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἔσχε κρατεροὺς ἀντιπάλους, τὸν Ζολᾶ, τὸν μέγαν τοῦτον ἡγῆτην τῆς πραγματικῆς σχολῆς, τὸν διακεκριμένον μυθιστοριογράφον Φερδι-νάνδον Φάβρ, καὶ τὸν Ἑρρίκον Μπορνιέ, τὸν ἐμ-πνευσμένον δραματογράφον τῆς «Κόρης τοῦ Ρο-λάνδου».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Σαπουντζάκη ἀνασκαφαὶ νῆα καὶ ἑκάστην κειμήλια φέρουσι εἰς φῶς. Οὕτω εὐρέθη ἀγγεῖον ἀρίστης τέχνης φέρον τὴν περιεργὸν ἐπιγραφὴν ΕΙΧΟΝ ΚΑΛΛΟΣ· τὸ ἀγγεῖον εὐρέθη ἐντὸς τάφου ἀνήκοντος εἰς νεαράν πι-θανῶς γυναῖκα. Μεταξὺ δὲ πολλῶν μικροῦ λόγου ἀ-ξίων εὐρέθη ὠραιότατ' πυξὶς ἀκεραία εὐτυχῶς, μετὰ τοῦ πώματος αὐτῆς ἔχουσα περίεξ ζωγραφημένας ἐξ γυναικείας μορφᾶς. Ἐπίσης ἀνεκαλύφθη ἐπὶ λί-θου ἀπλοῦ χρησιμεύσαντος ἐπιτύμβιος πλάξ καὶ ἐπι-γραφὴ ἀτυχῶς ἡκρωτηριασμένη, ἥς ὅμως τὰ γράμ-ματα φαίνονται χρωματισμένα διὰ ζωροῦ ἐρυθροῦ χρώματος κάλλιστα διατηρουμένου. Ἐκ τοῦ σχή-ματος δὲ τῶν στοιχείων εἰκάζεται ὅτι ἀνάγονται εἰς τὴν πέμπτην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα.

Πρὸ ἡμερῶν ἡνολήθη ὁ μαρμαρίνος τάφος περὶ τοῦ ὁποῦ πολλὰ ἐγράφησαν καὶ θέαμα ἐκπληκτικὸν παρουσιάσθη πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν παρευρεθέντων. Ὁ τάφος ἦτο πλήρης διαυγεστάτου ὕδατος καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἀνεπαύετο ὁ σκελετὸς εὐσώμου ἀν-δρός ἔχοντος τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς δυσμὰς καὶ τὰς χεῖρας πλαγίως. Τὸ ὕδωρ εἶχεν ἀπολευκάνει τὰ ὀστέα καὶ διεκρίνοντο καθαρώτατα οἱ κάλλιστα διατηρηθέντες ὀδόντες ἀμφοτέρων τῶν σιαγόνων. Παρὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα εὐρέθη ὠραιότατ' λήκυθος ὡς ἐπίσης καὶ ἑτέρα μεγάλη καὶ δύο μικραὶ καλλιτε-χνικώταται παρὰ τὸν δεξιὸν πόδα· μεταξὺ τῶν δύο ποδῶν ἑτέρα ἐπίσης μεγάλη. Πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ πλησίον τῆς κεφαλῆς εὐρέθη μία μεγάλη λήκυθος πρὸς τὴν ἀριστερὰν ἑτέραν καὶ εἰτα κατὰ σειρὰν ἤρχοντο μέχρι τῶν ποδῶν τοποθετημένα δέκα λύκθοι. Δυσ-τυχῶς τὰ σχήματα καὶ οἱ χρωματισμοὶ ἐξηλεφθη-σαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος. Οἱ τάφοι οὗτοι οὐδεμίαν ἐπι-γραφὴν ἔφερον ἐκ τῶν ληκυθίων δὲ εἰκάζεται ὅτι ἀ-νάγονται εἰς τὴν 4 π. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Πλὴν τῶν ἀγγείων εὐρέθη καὶ μία σιδηρὰ σπλεγγίς. Πλησίον τοῦ τάφου εὐρέθη καὶ ἕτερος ὁμοίως κατασκευῆς ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ὀστέων καὶ τούτων ἐν ἀποσυνθέσει οὐδὲν ἑ-τερον ἄξιον λόγου περιεῖχε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὁ Χριστιανικὸς οἶκος ὑπὸ Ἰγνατίου Μοσχάκη ὑψηλτοῦ τῆς Θεολογίας. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τῶν κα-